

41990A0436

L 225/10

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

20.8.1990

CONVENȚIE**privind eliminarea dublei impunerii în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate**

(90/436/CEE)

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE LA TRATATUL DE INSTITUIRE A COMUNITĂȚII ECONOMICE EUROPENE,

DORIND să pună în aplicare articolul 220 din tratatul menționat, prin care s-au angajat să inițieze negocieri între ele pentru a asigura resortisanților lor eliminarea dublei impunerii,

AVÂND ÎN VEDERE importanța acordată eliminării dublei impunerii în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate,

DECID să încheie prezenta convenție și, în acest scop, au desemnat drept plenipotențari:

MAIESTATEA SA REGELE BELGIENILOR:

Philippe de SCHOUTHEETE de TERVARENT

Ambasador extraordinar și plenipotențiar;

MAIESTATEA SA REGINA DANEMARCEI:

Niels HELVEG PETERSEN

Ministru al afacerilor economice;

PREȘEDINTELE REPUBLICII FEDERALE GERMANIA:

Theo WAIGEL

Ministru federal de finanțe;

Jürgen TRUMPF

Ambasador extraordinar și plenipotențiar;

PREȘEDINTELE REPUBLICII ELENE:

Ioannis PALAIOKRASSAS

Ministru de finanțe;

MAIESTATEA SA REGELE SPANIEI:

Carlos SOLCHAGA CATALÁN

Ministru al afacerilor economice și al finanțelor;

PREȘEDINTELE REPUBLICII FRANCEZE:

Jean VIDAL

Ambasador extraordinar și plenipotențiar;

PREȘEDINTELE IRLANDEI:

Albert REYNOLDS

Ministru de finanțe;

PREȘEDINTELE REPUBLICII ITALIENE:

Stefano DE LUCA

Secretar de stat pentru finanțe;

ALTEȚA SA REGALĂ MARELE DUCE AL LUXEMBURGULUI:

Jean-Claude JUNCKER

Ministru al bugetului, ministru de finanțe, ministru al muncii;

MAIESTATEA SA REGINA ȚĂRILOR DE JOS:

P.C. NIEMAN

Ambasador extraordinar și plenipotențiar;

PREȘEDINTELE REPUBLICII PORTUGHEZE:

Miguel BELEZA

Ministru de finanțe;

MAIESTATEA SA REGINA REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD:

David H.A. HANNAY KCMG

Ambasador extraordinar și plenipotențiar;

CARE, reuniți în Consiliu, după ce au făcut schimb de depline puteri, găsite în bună și convenită formă,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE A CONVENȚIEI

Articolul 1

(1) Prezenta convenție se aplică în cazul în care, în scopul impunerii, profiturile care sunt incluse în profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt sau urmează să fie, de asemenea, incluse în profiturile unei întreprinderi a unui alt stat contractant, pe motivul că principiile prevăzute la articolul 4, aplicate fie direct, fie în dispoziții corespunzătoare ale legislației statului în cauză, nu au fost respectate.

(2) În sensul aplicării prezentei convenții, sediul permanent al unei întreprinderi a unui stat contractant, situat în alt stat contractant, este considerat ca fiind o întreprindere a statului în care este situat.

(3) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, în cazul în care oricare dintre întreprinderile în cauză a suferit pierderi în loc să realizeze profituri.

Articolul 2

(1) Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit.

(2) Impozitele existente cărora li se aplică prezenta convenție sunt, în special, următoarele:

(a) în Belgia:

- impôt des personnes physiques/personenbelasting,
- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting,
- impôt des personnes morales/rechtspersonenbelasting,
- impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders,
- taxe communale et la taxe d'agglomération additionnelles à l'impôt des personnes physiques/aanvullende gemeentebelasting en agglomeratiebelasting op de personenbelasting;

(b) în Danemarca:

- selskabsskat,
- indkomstskat til staten,
- kommunale indkomstskat,
- amtskommunal indkomstskat,
- særlig indkomstskat,
- kirkeskat,
- udbytteskat,
- renteskat,
- royaltyskat,
- frigørelsesafgift;

(c) în Republica Federală Germania:

- Einkommensteuer,
- Koerperschaftsteuer,
- Gewerbesteuer, în măsura în care acest impozit se bazează pe profitul comercial;

(d) în Grecia:

- φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,
- φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,
- εισφορά υπέρ των επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης;

(e) în Spania:

- impuesto sobre la renta de las personas físicas,
- impuesto sobre sociedades;

(f) în Franța:

- impôt sur le revenu,
- impôt sur les sociétés;

(g) în Irlanda:

- Income Tax,
- Corporation Tax;

(h) în Italia:

- imposta sul reddito delle persone fisiche,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche,
- imposta locale sui redditi;

(i) în Luxemburg:

- impôt sur le revenu des personnes physiques,
- impôt sur le revenu des collectivités,
- în măsura în care acest impozit se bazează pe profitul comercial;

(j) în Țările de Jos:

- inkomstenbelasting,
- vennootschapsbelasting;

(k) în Portugalia:

- imposto sobre o rendimento das pessoas singulares,
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas,
- derrama para os municípios sobre o imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas;

(l) în Regatul Unit:

- Income Tax,
- Corporation Tax.

(3) Prezenta convenție se aplică, de asemenea, oricăror impozite identice sau similare care se impun după data semnării acesteia și care înlocuiesc impozitele existente sau se adaugă acestora. Autoritățile competente ale statelor contractante se informează reciproc cu privire la orice modificări efectuate în legislațiile interne respective ale acestora.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII GENERALE

Secțiunea 1

Definiții

Articolul 3

(1) În sensul aplicării prezentei convenții, prin „autoritate competentă” se înțelege:

— în Belgia:

De Minister van Financiën sau un reprezentant autorizat,
Le Ministre des Finances sau un reprezentant autorizat,

— în Danemarca:

Skatteministeren sau un reprezentant autorizat,

— în Republica Federală Germania:

Der Bundesminister der Finanzen sau un reprezentant autorizat,

— în Grecia:

O Υπουργός των Οικονομικών sau un reprezentant autorizat,

— în Spania:

El Ministro de Economía y Hacienda sau un reprezentant autorizat,

— în Franța:

Le Ministre chargé du budget sau un reprezentant autorizat,

— în Irlanda:

The Revenue Commissioners sau un reprezentant autorizat,

— în Italia:

Il Ministro delle Finanze sau un reprezentant autorizat,

— în Luxemburg:

Le Ministre des Finances sau un reprezentant autorizat,

— în Țările de Jos:

De Minister van Financiën sau un reprezentant autorizat,

— în Portugalia:

O Ministro das Finanças sau un reprezentant autorizat,

— în Regatul Unit:

The Commissioners of Inland Revenue sau un reprezentant autorizat.

(2) Orice termen care nu este definit în prezenta convenție are, cu excepția cazului în care contextul impune altfel, înțelesul pe care îl are termenul respectiv în convenția privind dubla impunere dintre statele în cauză.

Secțiunea 2

Principiile aplicabile ajustării profiturilor întreprinderilor asociate și imputării profiturilor unui sediu permanent

Articolul 4

În aplicarea prezentei convenții se respectă următoarele principii:

(1) În cazul în care:

- (a) o întreprindere a unui stat contractant participă în mod direct sau indirect la administrarea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui alt stat contractant

sau

- (b) aceleași persoane participă în mod direct sau indirect la administrarea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și ale unei întreprinderi a unui alt stat contractant,

și dacă, în oricare dintre cazuri, între cele două întreprinderi, în relațiile lor comerciale sau financiare, sunt convenite sau impuse condiții care diferă de cele care ar putea fi convenite între întreprinderi independente, în acest caz orice profituri care, în absența condițiilor respective, ar fi fost realizate de una dintre întreprinderi dar nu au fost realizate de aceasta din cauza condițiilor respective, pot fi incluse în profiturile întreprinderii respective și impozitate în consecință.

- (2) Atunci când o întreprindere a unui stat contractant își desfășoară activitatea în alt stat contractant prin intermediul unui sediu permanent care este situat pe teritoriul acestuia, sediului permanent respectiv îi sunt imputabile profiturile pe care le-ar fi putut realiza, în cazul în care ar fi fost o întreprindere distinctă și separată care desfășoară activități identice sau similare în condiții identice sau similare și care tratează în mod complet independent cu întreprinderea al cărui sediu permanent este.

Articolul 5

În cazul în care un stat contractant intenționează să ajusteze profiturile unei întreprinderi în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 4, acesta informează în timp util întreprinderea cu privire la măsura preconizată și acordă acestei întreprinderi posibilitatea de a informa cealaltă întreprindere, astfel încât să permită acesteia din urmă să informeze la rândul său celălalt stat contractant.

Cu toate acestea, statul contractant care furnizează astfel de informații nu este împiedicat să efectueze ajustarea propusă.

Dacă după comunicarea unor astfel de informații cele două întreprinderi și celălalt stat contractant acceptă ajustarea, articolele 6 și 7 nu se aplică.

Secțiunea 3

Acordul amiabil și procedura de arbitraj

Articolul 6

- (1) În cazul în care o întreprindere consideră că, în oricare din situațiile în care se aplică prezenta convenție, principiile prevăzute la articolul 4 nu au fost respectate, aceasta poate, indiferent de căile de atac prevăzute de dreptul intern al statelor contractante în cauză, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau autorității competente a statului contractant în care este situat sediul său permanent. Cazul trebuie prezentat în termen de trei ani de la prima notificare a măsurii care determină sau poate determina dubla impunere în sensul articolului 1.

Întreprinderea notifică în același timp autoritatea competentă dacă alte state contractante pot avea un interes în cazul respectiv.

Autoritatea competentă notifică apoi fără întârziere autoritățile competente ale acestor alte state contractante.

- (2) În cazul în care reclamația îi apare ca fiind întemeiată și în cazul în care ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluție satisfăcătoare, autoritatea competentă face demersuri pentru a soluționa cazul pe calea unui acord amiabil cu autoritatea competentă a oricărui alt stat contractant implicat, în vederea eliminării dublei impuneri pe baza principiilor prevăzute la articolul 4. Orice acord amiabil convenit este pus în aplicare indiferent de termenele prevăzute de dreptul intern al statelor contractante implicate.

Articolul 7

- (1) În cazul în care autoritățile competente în cauză nu ajung la un acord de eliminare a dublei impuneri menționat la articolul 6 în termen de doi ani de la data la care cazul a fost prezentat pentru prima oară uneia dintre autoritățile competente în conformitate cu articolul 6 alineatul (1), acestea instituie o comisie consultativă însărcinată cu emiterea unui avis privind eliminarea dublei impuneri în cauză.

Întreprinderile pot recurge la căile de atac disponibile în temeiul dreptului intern al statelor contractante în cauză; cu toate acestea, dacă o instanță judecătorească a fost sesizată cu privire la caz, termenul de doi ani menționat la primul paragraf se calculează de la data la care a fost pronunțată hotărârea în ultimă instanță în cadrul căilor de atac.

- (2) Sesizarea comisiei consultative cu privire la respectivul caz nu împiedică un stat contractant să inițieze sau să continue, în legătură cu același caz, proceduri judiciare sau proceduri de aplicare a unor sancțiuni administrative.

- (3) Atunci când legislația internă a unui stat contractant nu permite autorităților competente ale statului respectiv să deroge de la deciziile organismelor judiciare, alineatul (1) se aplică numai în cazul în care întreprinderea asociată a acestui stat a permis expirarea termenului prevăzut pentru introducerea căii de atac sau a renunțat la orice astfel de cale de atac înainte de pronunțarea unei hotărâri. Această dispoziție nu aduce atingere căii de atac exercitate, în măsura în care aceasta se referă la alte elemente decât cele menționate la articolul 6.

- (4) Autoritățile competente pot, prin acord amiabil și cu acordul întreprinderilor asociate în cauză, să deroge de la termenele menționate la alineatul (1).

- (5) În măsura în care nu se aplică dispozițiile alineatelor (1) - (4), nu se aduce atingere drepturilor nici uneia dintre întreprinderile asociate, astfel cum sunt stabilite la articolul 6.

Articolul 8

- (1) Autoritatea competentă a unui stat contractant nu are obligația de a iniția procedura de acord amiabil și nici obligația de a institui comisia consultativă menționată la articolul 7 în cazul

în care, o procedură judiciară sau administrativă a condus la pronunțarea unei hotărâri definitive conform căreia se prevede că, prin acte care duc la o ajustare a profiturilor în temeiul articolului 4, una dintre întreprinderile în cauză este pasibilă de o sancțiune gravă.

(2) Atunci când o procedură judiciară sau administrativă, inițiată în vederea unei hotărâri conform căreia prin acte care duc la o ajustare a profiturilor în temeiul articolului 4 una dintre întreprinderile în cauză este pasibilă de o sancțiune gravă, se desfășoară în același timp cu oricare dintre procedurile menționate la articolele 6 și 7, autoritățile competente pot suspenda această din urmă procedură până la încheierea procedurii judiciare sau administrative.

Articolul 9

(1) Comisia consultativă menționată la articolul 7 alineatul (1) cuprinde, în afară de președintele său:

- doi reprezentanți ai fiecărei autorități competente în cauză; acest număr poate fi redus la un reprezentant prin acord între autoritățile competente;
- un număr par de personalități independente, numite de comun acord din lista personalităților menționate la alineatul (4) sau, în absența acordului, prin tragere la sorți de către autoritățile competente în cauză.

(2) La numirea personalităților independente se numește câte un membru supleant pentru fiecare dintre acestea, în conformitate cu normele privind numirea personalităților independente, pentru cazul în care acestea sunt împiedicate să-și îndeplinească atribuțiile.

(3) În cazul tragerii la sorți, fiecare dintre autoritățile competente poate recuza numirea oricărei personalități independente, în orice situație convenită în prealabil între autoritățile competente în cauză sau într-una din următoarele situații:

- atunci când persoana respectivă aparține uneia dintre administrațiile financiare implicate sau își exercită atribuțiile în numele uneia dintre aceste administrații;
- atunci când persoana respectivă deține sau a deținut o participație importantă într-una sau în fiecare dintre întreprinderile asociate, sau este sau a fost angajatul sau consilierul uneia sau fiecăreia dintre întreprinderile asociate;
- atunci când persoana respectivă nu prezintă suficiente garanții de obiectivitate pentru soluționarea cazului sau a cazurilor asupra cărora urmează să se ia o decizie.

(4) Lista personalităților independente cuprinde toate persoanele independente desemnate de către statele contractante. În acest scop, fiecare stat contractant desemnează cinci persoane și informează Secretarul general al Consiliului Comunităților Europene în acest sens.

Aceste persoane trebuie să fie resortisanți ai unui stat contractant și să aibă reședința pe teritoriul în care se aplică prezenta convenție. Ele trebuie să fie competente și independente.

Statele contractante pot aduce modificări listei menționate la primul paragraf; acestea informează fără întârziere Secretarul general al Consiliului Comunităților Europene în acest sens.

(5) Reprezentanții și personalitățile independente numite în conformitate cu alineatul (1) aleg un președinte dintre personalitățile de pe lista menționată la alineatul (4), fără a aduce atingere dreptului fiecărei autorități competente în cauză de a recuza numirea personalității astfel alese în situațiile menționate la alineatul (3).

Președintele trebuie dispună de calificările necesare pentru numirea, în țara sa, în cele mai înalte funcții din cadrul magistraturii sau trebuie să fie un jurist cu competență recunoscută.

(6) Membrii comisiei consultative au obligația de a păstra secretul cu privire la toate informațiile despre care iau cunoștință în cadrul procedurii. Statele contractante adoptă dispozițiile corespunzătoare pentru a sancționa orice încălcare a obligației păstrării secretului. Acestea informează fără întârziere Comisia Comunităților Europene cu privire la măsurile luate. Comisia Comunităților Europene informează celelalte state contractante.

(7) Statele contractante adoptă toate măsurile necesare pentru a garanta că, o dată ce este sesizată cu privire la o cauză, comisia consultativă se reunește fără întârziere.

Articolul 10

(1) În sensul procedurii menționate la articolul 7, întreprinderile asociate în cauză pot furniza comisiei consultative toate informațiile, mijloacele de probă sau documentele despre care consideră ca pot fi utile pentru luarea unei decizii. Întreprinderile și autoritățile competente ale statelor contractante implicate dau curs oricărei solicitări din partea comisiei consultative de a furniza astfel de informații, mijloace de probă sau documente. Cu toate acestea, autoritățile competente ale oricărui asemenea stat contractant nu au obligația:

- (a) de a lua măsuri administrative care derogă de la legislația internă a acestora sau de la practica lor administrativă obișnuită;
- (b) de a furniza informații care nu pot fi obținute în temeiul legislației interne a acestora sau în cadrul practicii lor administrative obișnuite;

sau

- (c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional sau un procedeu comercial, ori informații a căror dezvăluire ar contraveni ordinii publice.

(2) Fiecare dintre întreprinderile asociate poate, la cererea acesteia, să fie audiată sau să fie reprezentată în fața comisiei consultative. Fiecare dintre întreprinderile asociate se prezintă sau

sunt reprezentate în fața comisiei consultative dacă aceasta din urmă o solicită.

Articolul 11

(1) Comisia consultativă menționată la articolul 7 emite avizul în termen de cel mult șase luni de la data la care a fost sesizată cu privire la cauză.

Comisia consultativă trebuie să își întemeieze avizul pe dispozițiile articolului 4.

(2) Comisia consultativă adoptă avizul cu majoritatea simplă a membrilor săi. Autoritățile competente în cauză pot conveni cu privire la un regulament suplimentar de procedură.

(3) Cheltuielile de procedură ale comisiei consultative, cu excepția cheltuielilor efectuate de întreprinderile asociate, se repartizează în mod egal între statele contractante implicate.

Articolul 12

(1) Autoritățile competente care sunt părți în procedura menționată la articolul 7 iau, de comun acord, pe baza articolului 4, o decizie care să elimine dubla impunere, în termen de șase luni de la data la care comisia consultativă a emis avizul.

Autoritățile competente pot lua o decizie care se abate de la avizul comisiei consultative. În cazul în care autoritățile competente nu ajung la un acord, acestea au obligația de a acționa în conformitate cu avizul respectiv.

(2) Autoritățile competente pot conveni să publice decizia menționată la alineatul (1), sub rezerva acordului întreprinderilor în cauză.

Articolul 13

Faptul că deciziile luate de către statele contractante cu privire la impunerea profiturilor care provin dintr-o tranzacție între întreprinderi asociate au devenit definitive nu împiedică recurgerea la procedurile prevăzute la articolele 6 și 7.

Articolul 14

În sensul prezentei convenții, se consideră că dubla impunere a profiturilor este eliminată în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) profiturile sunt incluse în calculul profiturilor impozabile numai într-un singur stat;

sau

(b) valoarea impozitului ce poate fi perceput pentru aceste profituri într-un stat este redusă cu o valoare egală cu cea a impozitului care poate fi perceput asupra acestora în celălalt stat.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 15

Nicio dispoziție din prezenta convenție nu aduce atingere îndeplinirii obligațiilor mai ample cu privire la eliminarea dublei impuneri în cazul ajustării profiturilor întreprinderilor asociate care decurg fie din alte convenții la care statele contractante sunt părți sau urmează să devină părți, fie din legislația internă a statelor contractante.

Articolul 16

(1) Domeniul de aplicare teritorială a prezentei convenții este cel definit la articolul 227 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, fără a aduce atingere alineatului (2) din prezentul articol.

(2) Prezenta convenție nu se aplică:

- teritoriilor franceze menționate în anexa IV la Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene;
- insulelor Feroe și Groenlandei.

Articolul 17

Prezenta convenție se ratifică de către statele contractante. Instrumentele de ratificare se depun la Secretarul general al Consiliului Comunităților Europene.

Articolul 18

Prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a celei de-a treia luni următoare celei în care este depus instrumentul de ratificare de către statul semnatar care îndeplinește ultimul această formalitate. Convenția se aplică procedurilor menționate la articolul 6 alineatul (1) care sunt inițiate după intrarea în vigoare a acesteia.

Articolul 19

Secretarul general al Consiliului Comunităților Europene informează statele contractante cu privire la:

- (a) depunerea fiecărui instrument de ratificare;
- (b) data de intrare în vigoare a prezentei convenții;
- (c) lista personalităților independente desemnate de către statele contractante și orice modificări aduse acesteia, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4).

Articolul 20

Prezenta convenție se încheie pentru o perioadă de cinci ani. Cu șase luni înainte de expirarea acestei perioade, statele contractante

se reunesc pentru a hotărî cu privire la prelungirea prezentei convenții și cu privire la orice alte măsuri relevante.

Articolul 21

Fiecare stat contractant poate, în orice moment, să solicite o revizuire a prezentei convenții. În acest caz, președintele Consiliului Comunităților Europene convoacă o conferință de revizuire a convenției.

Articolul 22

Prezenta convenție, redactată într-un singur exemplar original în limbile daneză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, olandeză, portugheză și spaniolă, toate cele zece texte fiind egal autentice, se depune în arhivele Secretariatului General al Consiliului Comunităților Europene.

Secretarul general transmite o copie certificată pentru conformitate guvernului fiecărui stat semnatar.

ACT FINAL

PLENIPOTENȚIARII ÎNALTELOR PĂRȚI CONTRACTANTE,

reuniți la Bruxelles, la douăzeci și trei iulie o mie nouă sute nouăzeci, pentru semnarea convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate,

la semnarea convenției menționate anterior:

(a) au adoptat următoarele declarații comune, anexate actului final:

- Declarația privind articolul 4 alineatul (1),
- Declarația privind articolul 9 alineatul (6),
- Declarația privind articolul 13;

(b) au luat act de următoarele declarații unilaterale, anexate la prezentul act final:

- Declarația Franței și a Regatului Unit privind articolul 7,
- Declarații individuale ale statelor contractante privind articolul 8,
- Declarația Republicii Federale Germania privind articolul 16.

En fe de lo cual, los abajo firmantes suscriben la presente Acta Final.

Til bekræftelse heraf har undertegnede underskrevet denne slutakt.

Zu Urkund dessen haben die Unterzeichneten ihre Unterschrift unter diese Schlußakte gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα τελική πράξη.

In witness whereof, the undersigned have signed this Final Act.

En foi de quoi, les soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent acte final.

Dá fhianú sin, chuir na daoine thíos-sínithe a lámh leis an Ionstraim Chríochnaitheach seo.

In fede di che, i sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente atto finale.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden hun handtekening onder deze Slotakte hebben gesteld.

Em fé do que os abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente Acto Final.

Hecho en Bruselas, el veintitrés de julio de mil novecientos noventa.

Udfaerdiget i Bruxelles, den treogtyvende juli nitten hundrede og halvfems.

Geschehen zu Bruessel am dreiundzwanzigsten Juli neunzehnhundertneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι τρεις Ιουλίου χίλια εννιακόσια ενενήντα.

Done at Brussels on the twenty-third day of July in the year one thousand nine hundred and ninety.

Fait à Bruxelles, le vingt-trois juillet mil neuf cent quatre-vingt-dix.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an tríú lá fíchead de Iúil, míle naoi gcéad nócha.

Fatto a Bruxelles, addì ventitré luglio millenovecentonovanta.

Gedaan te Brussel, de drieëntwintigste juli negentienhonderd negentig.

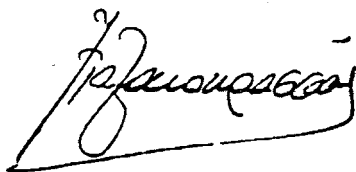
Feito em Bruxelas, em vinte e três de Julho de mil novecentos e noventa.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

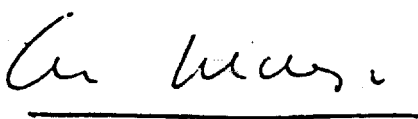
For Hendes Majestaet Danmarks Dronning

Für den Praesidenten der Bundesrepublik Deutschland

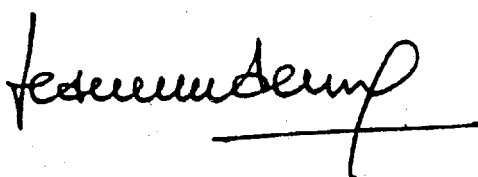
Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

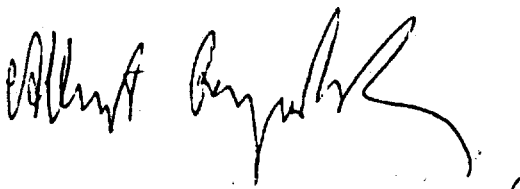
Por Su Majestad el Rey de España

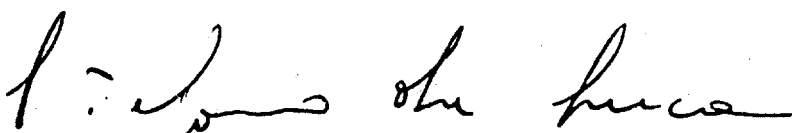
Pour le président de la République française

For the President of Ireland
Thar ceann Uachtarán na hÉireann

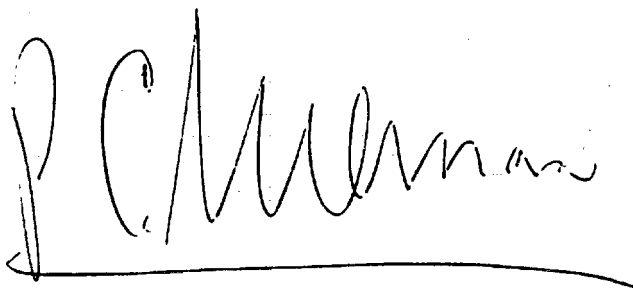
Per il presidente della Repubblica italiana

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

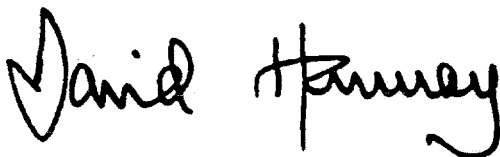
Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Pelo Presidente da República Portuguesa

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

DECLARAȚII COMUNE**Declarație privind articolul 4 alineatul (1)**

Dispozițiile articolului 4 alineatul (1) se referă atât la cazurile în care o tranzacție este realizată direct între două întreprinderi distincte din punct de vedere juridic, cât și la cazurile în care o tranzacție este realizată între una dintre întreprinderi și sediul permanent al celeilalte întreprinderi situat într-o țară terță.

Declarație privind articolul 9 alineatul (6)

Statele membre își păstrează întreaga libertate în ceea ce privește natura și domeniul de aplicare ale dispozițiilor corespunzătoare pe care le adoptă pentru sancționarea oricărei încălcări a obligației păstrării secretului.

Declarație privind articolul 13

În cazul în care, în unul sau mai multe dintre statele contractante în cauză, deciziile privind impunerea care fac obiectul procedurilor menționate la articolele 6 și 7 au fost modificate după încheierea procedurii menționate la articolul 6 sau după adoptarea deciziei menționate la articolul 12 și atunci când rezultă o dublă impunere în sensul articolului 1, ținând seama de aplicarea rezultatului procedurii sau al deciziei respective, se aplică articolele 6 și 7.

DECLARAȚII UNILATERALE**Declarație privind articolul 7**

Franța și Regatul Unit declară că vor aplica articolul 7 alineatul (3).

Declarații individuale ale statelor contractante privind articolul 8*Belgia*

Termenul „sanctiune gravă” înseamnă o sancțiune penală sau administrativă în următoarele cazuri:

- fie în cazul unei infracțiuni de drept comun care este săvârșită în scopul evaziunii fiscale;
- fie în cazul unor încălcări ale dispozițiilor Codului impozitelor pe venit sau ale deciziilor luate pentru punerea în aplicare a acestor dispoziții, săvârșite cu intenție frauduloasă sau cu intenția de a provoca un prejudiciu.

Danemarca

Termenul „sanctiune gravă” înseamnă o sancțiune pentru încălcarea cu intenție a dispozițiilor de drept penal sau a dispozițiilor legislației speciale, în cazuri care nu pot fi reglementate pe cale administrativă.

Cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației fiscale pot fi, ca regulă generală, soluționate pe cale administrativă atunci când se consideră că încălcarea nu atrage o pedeapsă mai gravă decât amenda.

Germania

Constituie o încălcare a legislației fiscale pasibilă de a fi pedepsită cu o „sanctiune gravă” orice încălcare a legislației fiscale care se sancționează cu o pedeapsă privativă de libertate, cu amendă penală sau amendă administrativă.

Grecia

În conformitate cu legislația fiscală elenă, o întreprindere este pasibilă de „sanctiuni grave”:

1. în cazul în care nu depune declarații sau depune declarații inexacte în ceea ce privește impozitele, taxele sau contribuțiile care trebuie reținute și plătite statului în temeiul dispozițiilor în vigoare, sau în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, impozitul pe cifra de afaceri sau taxa specială pentru bunuri de lux, în măsura în care valoarea totală a impozitelor, taxelor și contribuțiilor menționate anterior care ar fi trebuit să fie declarate și plătite statului, ca urmare a schimburilor comerciale sau ca urmare a altor activități desfășurate pe parcursul unei perioade de șase luni, depășește suma de șase sute de mii (600 000) drahme grecești sau suma de un milion (1 000 000) drahme grecești pe parcursul unui an calendaristic;
2. în cazul în care nu depune declarația privind impozitul pe venit, în măsura în care impozitul datorat pentru venitul nedeclarat este mai mare de trei sute de mii (300 000) drahme grecești;
3. în cazul în care nu furnizează documentele fiscale prevăzute de Codul datelor fiscale;

4. în cazul în care furnizează documente fiscale, astfel cum sunt menționate anterior la punctul 3, care sunt inexacte în ceea ce privește cantitatea sau prețul unitar sau valoarea, în măsura în care inexactitatea conduce la o diferență care depășește zece la sută (10 %) din cantitatea totală sau din valoarea totală a mărfurilor, a prestării de servicii sau a activității comerciale în general;
5. în cazul în care nu ține cu acuratețe registrele și documentele cerute de Codul datelor fiscale, în măsura în care această inexactitate a fost constatată cu ocazia unei verificări obișnuite, al cărei rezultat a fost confirmat fie prin soluționarea situației pe cale administrativă, fie prin expirarea termenului pentru exercitarea căilor de atac sau ca urmare a unei hotărâri definitive a unei instanțe administrative, cu condiția ca, pentru exercițiul respectiv, diferența dintre venitul brut și venitul declarat să fie mai mare de douăzeci la sută (20 %) și, în orice caz, să nu reprezinte mai puțin de un milion (1 000 000) drahme grecești;
6. în cazul în care nu își respectă obligația de a păstra registrele și documentele stabilite prin dispozițiile relevante ale Codului datelor fiscale;
7. în cazul în care emite, pentru vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii, facturi sau orice alte documente fiscale, astfel cum sunt menționate la punctul 3, care sunt false sau fictive, sau în cazul în care falsifică astfel de documente.

Un document fiscal este considerat fals în cazul în care a fost perforat sau ștampilat în orice fel, fără a fi făcut obiectul unei verificări înregistrate în registrele corespunzătoare ale autorității fiscale competente, în măsura în care persoana responsabilă de verificarea documentului fiscal are cunoștință despre această omisiune. Un document fiscal este considerat fals, de asemenea, în cazul în care conținutul și celelalte elemente din original sau copie diferă de cele care sunt înregistrate pe matca documentului respectiv.

Un document fiscal este considerat fictiv în cazul în care a fost emis pentru o tranzacție sau parte dintr-o tranzacție, transfer sau orice alt motiv care nu este înregistrat integral sau pentru o tranzacție efectuată de persoane altele decât cele menționate în documentul fiscal;

8. în cazul în care acționează în mod intenționat și participă, în orice fel, la producerea de documente fiscale false sau cunoaște faptul că documentele sunt false sau fictive și participă, în orice fel, la emiterea acestora sau acceptă documentele fiscale false, fictive sau falsificate cu intenția de a disimula materia impozabilă.

Spania

Termenul „sanțiuni grave” include sancțiunile administrative pentru încălcări grave ale dispozițiilor fiscale, precum și sancțiunile penale pentru infracțiuni săvârșite față de autoritățile fiscale.

Franța

Termenul „sanțiuni grave” include sancțiunile penale și sancțiunile fiscale, cum ar fi sancțiunile pentru neefectuarea declarației fiscale după primirea unei somații, pentru lipsa bunei-credințe, pentru practici frauduloase, pentru opunerea la controlul fiscal, pentru plăți sau distribuii secrete sau pentru abuz de drept.

Irlanda

„Sancțiunile grave” includ sancțiunile pentru:

- (a) neefectuarea unei declarații;
- (b) efectuarea în mod fraudulos sau din neglijență a unei declarații incorecte;
- (c) absența unor registre adecvate;
- (d) neprezentarea documentelor și a registrelor pentru control;
- (e) obstrucționarea persoanelor care exercită atribuții conferite printr-un act cu putere de lege sau act administrativ;
- (f) neefectuarea notificării privind veniturile impozabile;
- (g) efectuarea unei declarații false în vederea obținerii unei deduceri.

Dispozițiile legislative care reglementează aceste infracțiuni, la 3 iulie 1990, sunt următoarele:

- partea XXXV din Income Tax Act, 1967,
- secțiunea 6 din Finance Act, 1968,
- partea XIV din Corporation Tax Act, 1976,
- secțiunea 94 din Finance Act, 1983.

Se includ, de asemenea, orice dispoziții ulterioare care înlocuiesc, modifică sau actualizează codul sancțiunilor.

Italia

Termenul „sancțiuni grave” înseamnă sancțiunile stabilite pentru actele ilicite, în sensul legislației interne, care constituie o infracțiune fiscală.

Luxemburg

Luxemburg consideră ca fiind o „sancțiune gravă” ceea ce celălalt stat contractant consideră a se include în această noțiune în sensul articolului 8.

Țările de Jos

Termenul „sancțiune gravă” înseamnă o sancțiune pronunțată de către un judecător pentru orice act, săvârșit cu intenție, care este menționat la articolul 68 alineatul (1) din legea generală privind fiscalitatea.

Portugalia

Termenul „sancțiuni grave” include sancțiunile penale, precum și alte sancțiuni fiscale aplicabile încălcărilor săvârșite cu o intenție frauduloasă sau pentru care amenda aplicabilă are o valoare mai mare de 1 000 000 (un milion) escudos portughezi.

Regatul Unit

Regatul Unit interpretează termenul „sancțiune gravă” ca incluzând sancțiunile penale și sancțiunile administrative pentru prezentarea, în mod fraudulos sau din neglijență, a unor evidențe contabile incorecte, a unor cereri de exceptare, de deducere sau de restituire sau a unor declarații în scopuri fiscale.

Declarația Republicii Federale Germania privind articolul 16

Guvernul Republicii Federale Germania își rezervă dreptul de a declara, la depunerea instrumentului său de ratificare, că prezenta convenție se aplică, de asemenea, Landului Berlin.
